

Oponentský posudek na rigorózní práci

Martin Čeřovský

Komparace právní úpravy ochrany lesa v Čechách a ve Francii, včetně relevantních souvislostí

Oponovaná práce má cca 120 stran vlastního textu (bez obsahu, seznamu zkratk, použité literatury, právních předpisů, judikatury a resumé). Téma a obsah práce jsou zaměřeny na problematiku, která je významná zejména pro obeznámení se s právní úpravou členských států EU a s možnostmi jejího sblížení. Znalost české a francouzské právní úpravy, které se v mnoha směrech sice rozcházejí, ale jsou si podobné, vyjadřuje i náročnost tématu. Ta spočívá v hlubším seznámení se a v pochopení podstaty a funkce jednotlivých právních prostředků zvláště a ve vzájemném srovnání. O to se rigorosant v práci pokusil, i když se tak nestalo v celém rozsahu, který by pak značně překračoval požadavky kladené na práce tohoto druhu.

Práce je rozdělena (včetně závěru) do třinácti základních částí. V úvodních třech částech je v ní zachycen předmět ochrany, v němž se autor zaměřuje na definování lesa a lesních pozemků, příčiny ochrany (se zřetelem na vývoj ochrany lesa) a cíle ochrany lesa. V dalších třech částech je uveden výčet mezinárodních, evropských unijních, českých a francouzských vnitrostátních pramenů právní úpravy, s bližším vymezením obsahu hlavních vnitrostátních předpisů. Těžiště práce spočívá v následujících šesti částech, v nichž se autor postupně zabývá problematikou klasifikace lesů (z hlediska jejich vlastníka, funkce a odlišení právního režimu lesů), hlavními prostředky a hlavními směry ochrany lesa, dozorem a odpovědností a organizací státní správy. Závěr práce shrnuje hlavní shodné a rozdílné rysy francouzské a české právní úpravy z hlediska formálního a materiálního.

Rigorosant se v souladu s názvem tématu soustředil v práci na vylíčení české a francouzské právní úpravy ochrany lesa i na otázky s ní související (pojem les, organizace státní správy lesa, ale také na základní dokumenty mezinárodního a evropského unijního práva). Čtenář si tak může z obsahu práce učinit představu o rozdílném přístupu legislativy obou států, s jakým tuto oblast právních vztahů uchopila na úrovni základních právních dokumentů, zejména však na úrovni konkrétní právní úpravy v českém lesním zákoně a ve francouzském lesním zákoníku. Závěr práce základní shodu a rozdíly mezi oběma úpravami v obou zemích v hlavních rysech shrnuje.

Práce vychází z textu původně diplomové práce autora, v mnohém jej však mění, doplňuje a rozšiřuje. Stejně platí o předchozí rigorózní práci z roku 2011. Nové je i řazení a názvy některých částí práce a jejich vnitřní uspořádání. Daleko větší pozornost pak autor věnoval konkrétním právní úpravám, z nichž je možné zjistit rozdíly v obou úpravách a aspoň některé jejich příčiny. Textu práce pak nesporně prospěl přístup k porovnání základních nástrojů a cílů ochrany lesa vycházejících z českého lesního zákona, který se tak stal přehlednějším a srozumitelnějším.

Nadále však v některých částech práce přetrvává problém přílišné obecnosti, který je dán tím, že autor čerpá z textu zákonů, bez vylíčení konkrétní právní úpravy. To na několika místech brání českému čtenáři učinit si lepší představu zejména o úpravě francouzské, jako je např. v bodu 7.3. práce.

Po formální stránce je práce uspořádána a vybavena standardním způsobem. Poněkud větší pozornost měl však autor věnovat konečné úpravě textu, neboť na několika místech se objevují neopravené překlepy a formulační vady.

Celkově považuji posuzovanou práci za průkopnické dílo co do zpracování právní úpravy ve dvou státech EU, jehož text je inspirující a může být využitelný zejména v legislativě. Co do způsobu zpracování a obsahu práce jde však o dílo nevybočující z průměru.

Z uvedených důvodů doporučuji předloženou rigorózní práci v tomto znění k obhajobě. V jejím průběhu by pak měl rigorosant reagovat na následující otázky:

- 1) V čem spočívá rozdíl v právech a povinnostech francouzských vlastníků lesa podléhajících nebo nepodléhajících lesnímu režimu?
- 2) Lze považovat obecné užívání lesů za důvod k poskytování náhrad vlastníkům lesa, nebo je zde dostačující odpovědnost za škodu?

V Praze dne 4.6. 2012

Doc. JUDr. Jaroslav Drobník, CSc.
konsultant